

Nr 432.

Av herr **Kristensson** i Osby **m. fl.**, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 14, med förslag till förordning om taxering för inkomst av medel, som insatts å skogskonto, m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 14 framlägges förslag om permanent lagstiftning angående rätt för skogsägare att göra insättning å särskilt skogskonto i bank. Vi kan i stort sett acceptera de förslag till lagstiftning som här framlägges. På en punkt anser vi dock en ändring i propositionen vara synnerligen motiverad. Det gäller hur det skall förfaras med de medel, som insatts å spärrat konto i riksbanken enligt 1951 års lag om investeringskonto för skog. Utredningsmannens förslag som innefattar att nämnda lagstiftning helt upphäves från och med utgången av år 1954 innebär att obligatoriskt insatta medel skulle för såväl juridisk som fysisk person bli tillgängliga för lyftning från och med den 1 januari 1955. Under remissbehandlingen har icke någon invändning rests mot en sådan anordning utom från fullmäktige i riksbanken. Dessa har nämligen ansett att 1951 års lag skulle fortsätta att gälla och att rätt för juridiska personer att fritt disponera över insatta medel i och med den nya lagens ikraftträdande inte skulle komma i fråga. Mot fullmäktiges ståndpunkt har reservation anmälts. Departementschefen har upptagit fullmäktiges förslag på denna punkt.

För vår del delar vi utredningsmannens uppfattning att 1951 års lag bör upphävas samtidigt med den nya lagstiftningens tillkomst och att således även juridiska personer skulle äga rätt att lyfta obligatoriskt insatta medel. Såsom utredningsmannen framhållit, har konjunkturen inom skogsbruket väsentligt förändrats sedan 1951 års lags tillkomst. Några konjunkturpolitiska skäl kan därför icke åberopas för den ståndpunkt, som riksbanksfullmäktiges majoritet och departementschefen intagit. Även rättviseskäl — att ifrågavarande lagstiftning skall behandla alla skattskyldiga lika — talar för att även juridiska personer ges rätt att lyfta å spärrat konto insatta medel på samma sätt som föreslagits för fysisk person, dvs. från och med 1 september 1954. Lagtekniskt torde detta böra ordnas så att lagen den 14 december 1951 (nr 783) om investeringskonto för skog upphäves att gälla med utgången av december månad år 1954. I samband med denna lags upphävande måste övergångsbestämmelser meddelas för juridisk person av innebörd att insättare, som icke omedelbart uttar medlen skall äga åtnjuta fortsatt uppskov med taxeringen för det år insättningen avsåg.

Med hänvisning till vad vi ovan anfört hemställes,

1. att riksdagen för sin del måtte besluta sådan ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit i proposition nr 14, att även juridisk person må äga rätt att lyfta medel, som insatts å spärrat

konto enligt lagen om investeringskonto för skog från och med den 1 sept. 1954 samt antaga härav föranledda övergångsbestämmelser, samt

2. att vederbörande utskott måtte utarbета förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 27 januari 1954.

Filip Kristensson
i Osby.

Gustaf Kollberg.

Manne Ståhl.

Nr 433.

Av herr **Adamsson m. fl.**, om *ändring i nöjesskatteförordningen beträffande ideella organisationers beskattning.*

(Lika lydande med motion i Första kammaren, nr 338.)

Stockholm den 27 januari 1954.

Erik Adamsson.

Birger Nilsson,
Östersund.

Harald Almgren.
